

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/163/2014
Identifikačné číslo spisu:	7608208532
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7608208532.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej R. V., bývajúcej v U., o vymoženie 631,95 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7Er 270/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. októbra 2013 sp.zn. 12CoE 47/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 22. novembra 2012 č.k. 7Er 270/2008-20 zastavil exekúciu [§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v spojení s § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní] vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal a v prípade sporu ho nútila podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, pokiaľ už bolo začaté, čím mu odoberala možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Rozhodcovskú doložku preto považoval za neplatnú. Vzhľadom na to, že rozhodcovské konanie sa uskutočnilo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, konštatoval, že rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom a exekúciu zastavil. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 15. októbra 2013 sp.zn. 12CoE 47/2013 návrh oprávnenej na

prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka predstavovala neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a preto bola neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť a že ním vydaný rozsudok nemohol byť exekučným titulom, lebo išlo o nulitný právny akt.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 82/2013, 1 CoE 2/2013, 1 ECdo 188/2013, 1 CoE 44/2013, 1 ECdo 218/2013, 1 ECdo 261/2013, 1 CoE 88/2013, 1 ECdo 303/2013, 1 CoE 154/2014, 1 ECdo 311/2013, 1 CoE 117/2013, 1 ECdo 317/2013, 1 CoE 120/2013, 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.